

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

«Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου»
(Ἰωάν. α' 29)

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Ἔργο ὁμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Ἀθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 65ο - ΤΕΥΧΟΣ 700 ●
● ΙΟΥΛΙΟΣ 2023 ●

● «Ίδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. α' 29) ●

Κανένας ἀφώτιστος

Θαύμα σέ δύο τυφλούς βλέπουμε στήν εὐαγγελική περικοπή (Ματθ. θ' 27-35). Ἦσαν τυφλοί, καί ὁμως περιγράφουν τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ, τό ὠραιότερο πρόσωπο στόν κόσμο. Τό κενό τῆς ὁράσεως τό ἀνεπλήρωσε μία ἄλλη αἴσθησις. Ὁχι ἡ ἀκοή καί ἡ ἀφή, πού συνήθως στούς τυφλούς εἶναι περισσότερο ἀνεπτυγμένες. Κάποια ἄλλη αἴσθησις, πού βρίσκεται πέρα ἀπό τίς πέντε αἰσθήσεις. Εἶναι ἡ *ἕκτη αἴσθησις*. Πρόκειται γιά τήν ὄρασι τῆς καρδιάς, γιά τήν *πίστι*. Αὐτή εἶναι ἡ μυστική ὄρασις.

● Ὁ Χριστός προχωρεῖ σέ δρόμο τῆς Καπερναοῦμ. Κόσμος πολὺς Τόν ἀκολουθεῖ. Ἐνάμεσά τους καί οἱ δύο τυφλοί. Κράζουν: «*Ἐλέησον ἡμᾶς, υἱέ Δαβίδ*» (Ματθ. θ' 27). Ὁ Χριστός δέν φαίνεται στήν ἀρχή νά δίνει σημασία. Τούς *δοκιμάζει*. Πάντοτε μᾶς ἀκούει ὁ Χριστός, ὅταν μέ ἀγωνία κράζουμε καί κάτι τοῦ ζητᾶμε. Πάντοτε μᾶς ἀκούει, ἀλλά δέν ἀπαντᾶ πάντοτε ἀμέσως. Ἄργεϊ, ἀλλά ἀπαντᾶ. Πότε ἀπάντησε στούς δύο τυφλούς; Ὅταν μπήκε στό σπίτι πού Τόν φιλοξενοῦσε. «*Ἐλθόντι εἰς τήν οἰκίαν προσήλθον αὐτῷ οἱ τυφλοί*» (Ματθ. θ' 28).

● Στήν *κραυγή* τῶν δύο τυφλῶν ἀπαντᾶ μέ ἓνα ἐρώτημα ὁ Χριστός: «*Πιστεύετε, ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι;*» (Ματθ. θ' 28). Γιατί ρωτᾶει; Δέν γνωρίζει, ἀφοῦ εἶναι παντογνώστης, ὅτι ἔχουν πίστι οἱ δύο τυφλοί; Ἀσφαλῶς τό γνωρίζει. Θέλει ὁμως νά τό ἀκούσουν καί οἱ ἄλλοι, νά γίνη φανερό τό μυστικό τοῦ θαύματος...

● Οἱ δύο τυφλοί μέ ἓνα στόμα ἀπαντοῦν: «*Ναί, Κύριε*» (Ματθ. θ' 28). Αὐτό τό *Ναί* κρύβει μεγάλη δύναμι. Τό *Ναί* τό δικό μας φέρνει τό *Ναί* τοῦ Θεοῦ.

● Μετά τήν ὁμολογία τους ὁ Χριστός κάνει μία *κίνησι* καί λέει μία *φράσι*. Μέ τά δάκτυλά Του ἀκουμπᾶ τά μάτια τῶν τυφλῶν. Μέ ὄση εὐκολία ἐμεῖς

πατάμε τόν διακόπτη καί λούζεται στό φῶς τό δωμάτιό μας, μέ τήν ἴδια, καί ἀπείρως μεγαλύτερη εὐκολία, ὁ Χριστός ἀκούμπησε τά μάτια τῶν τυφλῶν καί ἄστραψε μπροστά τους φῶς. Γιά νά δείξη δέ, ὅτι στόν φωτισμό τῶν ἀφωτιστῶν παίζει ρόλο καί ὁ προσωπικός παράγων, λέει στους δύο τυφλούς: «*Κατά τήν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν*» (Ματθ. θ' 29).

- Ἄνοιξαν τά μάτια τῶν τυφλῶν. Εἶδαν τό φῶς, τό πολύτιμο αὐτό ἀγαθό. Εἶδαν τόν κόσμο. Καί ἔκεινον, πού πρῶτον εἶδαν, ἦταν ὁ εὐεργέτης τους, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Χοροπηδοῦν ἀπό χαρά. Εἶναι ἔτοιμοι νά τρέξουν παντοῦ καί νά διαλαλήσουν τά θαυμάσια τοῦ Χριστοῦ. Ἄλλ' ὁ Κύριος φαίνεται νά βάζη φρένο στόν ἱεραποστολικό τους ζήλο. Μέ αὐστηρότητα τούς λέει: «*Ὁρᾶτε, μηδεῖς γινωσκέτω*» (Ματθ. θ' 30). Κανένας νά μή μάθη τό θαῦμα.

Ἐπάκουσαν στήν ἐντολή τοῦ Χριστοῦ οἱ δύο πρῶην τυφλοί; Ὁχι! Βγήκαν ἀπό τό σπίτι καί σ' ὅλη τήν περιοχή σάλπισαν, *διαφήμισαν* τόν Χριστό.

- Ἰδιαίτερη σημασία ἔχουν τά θαύματα, πού ἔκανε ὁ Κύριος σέ τυφλούς. Ὁχι μόνο διότι τό φῶς, τά μάτια, εἶναι τό ἀναγκαιότερο ἀγαθό, ἀλλά καί διότι ἡ ἐνέργεια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στήν ἀνάβλεψη τυφλῶν ἔχει σχέσι μέ τήν οὐσία τοῦ Προσώπου τοῦ Χριστοῦ, πού ὡς Θεός εἶναι «*Φῶς ἐκ Φωτός*», ἀλλά καί μέ τήν ἀποστολή τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο. «*Ἦλθε κηρῦξαι αἰχμαλώτους ἄφεισιν καί τυφλοῖς ἀνάβλεψιν*» (Λουκ. δ' 18).

- Ὁ Χριστός μᾶς χάρισε τό φῶς. Δέν μᾶς ἄφησε ἀφώτιστους. Καί εἰδικά μᾶς χαρίζει τρία φῶτα Του:

- Τό ἕνα εἶναι τό *σωματικό φῶς*. Ἐχουμε μάτια. Ὁχι γιά νά βλέπουμε αἰσχρά θεάματα στήν τηλεόρασι, στό ἰντερνέτ, στά σύγχρονα κινητά τηλέφωνα. Ἄν πρόκηται νά ρίχνουμε τά μάτια μας σέ αἰσχρά θεάματα, τότε πῶς μακάριοι, πῶς κερδισμένοι, εἶναι οἱ τυφλοί. Ἄς δοξολογοῦμε τόν Θεό γιά τά σωματικά μας μάτια: «*Δόξα Σοι, τῷ δείξαντι τό φῶς...*»!

- Τό δεύτερο εἶναι τό *ἔσωτερικό φῶς*. Ἡμασταν τυφλοί. Καί ἄνοιξαν τά μάτια τῆς ψυχῆς μας. Μετατεθήκαμε ἀπό τήν ἀπιστία στήν πίστι. Ἰσχύει γιά πολλούς ἐκεῖνο, πού λέει ὁ Εὐαγγελιστής γιά τούς δύο μαθητές, τούς πορευομένους πρὸς Ἐμμαούς: «*Διηνοίχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί καί ἐπέγνωσαν αὐτόν*» (Λουκ. κδ' 31).

Πολλοί ὅμως ἀδελφοί μας ζοῦν ἀκόμα στό σκοτάδι. Οἱ δύο τυφλοί, μέ τήν *διαφήμισί* τους, ὠδήγησαν πολλούς στόν Ἰησοῦ Χριστό. Καί μεῖς ὀφείλουμε νά ὀδηγοῦμε καί ἄλλους στή σωτηρία τοῦ Χριστοῦ, στό φῶς τοῦ Εὐαγγελίου.

- Τό τρίτο εἶναι τό *ἄκτιστο φῶς*. Εἶναι αὐτό, πού βλέπουν ἅγιοι τοῦ Θεοῦ ἄνθρωποι, τό ἀπρόσιτο φῶς, πού ἀξιῶνεται νά δοῦν ὅσοι μετανοοῦν εἰλικρινά καί ἐλεοῦνται ἀπό τήν χάρι τοῦ Θεοῦ.

- Θά ἔλθῃ στιγμή, πού θά κλείσουμε τά μάτια μας γιά τούτη τή ζωή. Τήν ἴδια ὅμως στιγμή θ' ἀνοίξουν τά μάτια τῆς ψυχῆς μας, γιά ν' ἀπολαύσουν τό μεγάλο Φῶς, τό θεῖο Φῶς, τό *Φῶς τῆς βασιλείας* τῶν Οὐρανῶν.

Ἄρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκης

Καλή έπιτυχία!

«Διά πίστεως έπέτυχον έπαγγελιών» (Έβρ. 11,33)

Άπολυτήριο του ούρανού

Καλή έπιτυχία! Εύχή καθημερινή. Τά παιδιά, όταν ξεκινούν για έξετασεις, ζητούν εύχές. Οί γονεΐς εύχονται: «Καλή έπιτυχία»! Νά διακριθούν στο μάθημα. Νά περάσουν τήν τάξι. Νά πάρουν τό **άπολυτήριο**. Εύχηθήκαμε στα παιδιά για τίς **πανελλαδικές** έξετάσεις. Κάποιο νέο σύστημα έξετάσεων και κάποιο τυχόν νέο άπολυτήριο στή μέση εκπαίδευσι επαγγέλλεται καλύτερο μέλλον στή νεότητα. Άλλά μήπως και τό νέο άποκτημα θά ισοδυναμή με άληθινή πνευματική και μορφωτική άξία; Θά κατοχυρώνη τους νέους για μία επαγγελματική και κοινωνική καταξίωσι; Για τήν άπόκτησι και του νέου άπολυτηρίου δέν θ' άπαιτηται πάλι ή **παραπαιδεία** των φροντιστηρίων; Πάντως για τίς κάθε τόσο έξετάσεις εύχόμαστε «Καλή έπιτυχία»!

- Μιλᾶμε για άξιες, πού τελικά άποδεικνύονται **άπαξίες**, και δέν τονίζουμε τήν όντως άξία, πού είναι ή άληθινή **μόρφωσις**, ή **καλλιέργεια** τής ψυχής, τό ήθος, ή άρετή, ή **άγιότητα**. Η νέα γενιά, όπως κατευθύνεται, ή μάλλον σύρεται, δέν βλέπει ως σκοπό τήν αγιότητα. Οί νέοι βλέπουν, όπως δυστυχώς και οί περισσότεροι γονεΐς τους, μία **κερδοκεντρική**, και όχι μία **χριστοκεντρική** πορεία. Και άκολουθούν πιστά τά δικά μας ύλιστικά χνάρια.

- Πετυχημένοι όντως και καταξιο-

μένοι τής ζωής είναι μόνο οί **άγιοι**. Πάνω από όλα τά άπολυτήρια, κατώρθωσαν ν' άποκτήσουν ένα **άλλο άπολυτήριο**.

- Δέν πέρασαν απλώς από τή μία τάξι στήν άλλη, από τή μία βαθμίδα παιδείας στήν άλλη. Πέρασαν από **τή γή στον ούρανό**, από τό χρόνο στήν αιωνιότητα. Πέρασαν απ τό **μηδέν στο Άριστα**. Όλα τά μηδενικά καταξιώνονται, όταν μπροστά τους βάλης τό **Ένα (1)**. Οί άγιοι καταξιώθηκαν όχι διότι θεωρούσαν τόν έαυτό τους σπουδαίο. **Μηδενικό** θεωρούσαν τόν έαυτό τους: μηδενικό όμως, πού μπροστά είχε **τόν Ένα**. Καί ό Ένας, ό Πρώτος και Μοναδικός, είναι ό Ίησοϋς Χριστός. Όποιος δέν δίνει τήν **προτεραιότητα** στον Ένα, στον Κύριο Ίησοϋ Χριστό, αυτός ουσιαστικά δέν έχει καμμία άξία. Έτσι τονίζει ό Ίδιος ό Κύριος: «Ο φιλῶν πατέρα ή μητέρα υπέρ έμέ, οϋκ έστι μου **άξιος**» (Ματθ. ι' 37).

Οί καταξιομένοι

Άγιοι!

- Οί **καταξιομένοι** τής ζωής. Μέ τήν αγιότητά τους έλαβαν τήν τιμητικότερη θέσι. Δέν διωρίστηκαν σε κάποια **θέσι** του δημοσίου, θέσι προσωρινή και γήινη. Τοποθετήθηκαν στο ούράνιο βασίλειο, στήν άμετάθετη δόξα.

- Δέν πήραν ένα **μισθό** μερικῶν χιλιάδων ευρώ. Εισπράττουν τήν άτέλειωτη δόξα από τόν μισθαποδότη Χριστό. Δέν παίρνουν κάποια μικρή ή με-

γάλη *σύνταξι*. Ζούν τή σύναξι καί τή σύνταξι τους στόν οὐρανό. Ἀνήκουν στήν *τάξι* τῶν δοξασμένων πνευμάτων. Δέν παίρνουν κάποιο *ἐφάπαξ* χρηματικό. Ἀπολαμβάνουν τήν *αἰώνια κληρονομία*.

Οἱ πετυχημένοι

Ἄγιοι!

• Οἱ *πετυχημένοι* τῆς ζωῆς. Ἔδωσαν ἐξετάσεις στήν ἐπίγεια πορεία καί ἀρίστευσαν. Τούς ζωγραφίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος στήν πρός Ἑβραίους Ἐπιστολή. Σέ διεθνεῖς ἀγῶνες θαυμάζουμε τούς πρωταθλητές, πού ὕστερα ἀπό ἀσκησι σκληρή καί προπόνησι, πετυχαίνουν μεγάλες νίκες. Ὁ Παῦλος ἀνοίγει αὐλαία ἀγῶνων σπουδαιοτέρων. *Ἀθλητικογράφος* τοῦ οὐρανοῦ ὁ Παῦλος, καταγράφει τίς ἐπιτυχίες τῶν ἀγίων, πού εἶναι ἀγωνιστές, μαχητές, ἀθλητές. Οἱ ἅγιοι *δέν γεννήθηκαν* ἅγιοι. Ἔγιναν ἅγιοι μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ καί μέ τόν προσωπικό τους *πνευματικό ἀγῶνα*. «*Κατηγωνίσαντο βασιλείας*» (Ἐβρ. ια' 33). Παρουσιάζει ὁ Παῦλος τή σειρά τῶν ἀγωνισμάτων.

Οἱ Ἄγιοι εἶναι:

• Ἐκεῖνοι, πού παλεύουν μέ *θηρία* καί νικᾶνε. «*Ἐφραξαν στόματα λεόντων*» (Ἐβρ. ια' 33).

• Ἐκεῖνοι, πού παλεύουν μέ τό φρικαλέο μέτωπο τῆς *φωτιάς* καί δέν καίγονται. «*Ἐσβεσαν δύναμιν πυρός*» (Ἐβρ. ια' 34).

• Ἐκεῖνοι, πού μάχονται μέ μυριάδες ἀντιπάλους, μέ ὑπερβολικά ἀνώτερες δυνάμεις, κι ὅμως ἀναδεικνύονται *ἀήττητοι*. «*Ἐγενήθησαν ἰσχυροί ἐν πολέμῳ*» (Ἐβρ. ια' 34).

• Ἐκεῖνοι, πού δίνουν τή μάχη τῆς ἀλήθειας καί δέν λυγίζουν, καί ὅταν

ἀκόμη τούς *μαστιγώνουν* ἢ τούς λιθοβολοῦν ἢ τούς προιονίζουν! «*Μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δέ δεσμῶν καί φυλακῆς. Ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν (πριονίστηκαν), ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον*» (Ἐβρ. ια' 36-37).

• Ἐκεῖνοι, πού παλεύουν μέ τό χειρότερο θηρίο, μέ τήν ἁμαρτία, μέ τή σάρκα, μέ τήν ὕλη, καί βγαίνουν νικητές. Φτάνουν στήν *ὑπέρβασι* τῆς ὀσιακῆς ζωῆς. «*Περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὕστεροῦμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι*» (Ἐβρ. 11,37).

Ἵπεράνθρωποι ἀθλητές

Ἄγιοι!

• Οἱ *συγκεκριμένοι ἀθλητές*. Ὁ ἅγιος δέν εἶναι κάτι τό ἐξωγήινο. *Ἵπεργήινος* εἶναι, *ἐξωγήινος* δέν εἶναι. Ἦσαν ἄνθρωποι σάν κι ἐμᾶς, πού πετυχαίνουν ὅσα ἐμεῖς δέν θέλουμε, ὄχι δέν μπορούμε νά πετύχουμε. Δέν εἶναι κάποια ἀφηρημένη καί γενική ἔννοια ὁ ἅγιος. Εἶναι τό συγκεκριμένο πρόσωπο. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέν βλέπει *ἀπρόσωπα* ἀθλήματα. Βλέπει συγκεκριμένους ἀθλητές. Βλέπει:

• Τόν *Δαβίδ*, πού ὑπεράνθρωπα ἀγωνίστηκε καί νίκησε τόν Γολιάθ.

• Τόν *Δανιήλ*, πού κατά ὑπερφυσικό τρόπο κράτησε κλειστά τά στόματα τῶν πεινασμένων λιονταριῶν.

• Τούς *Τρεῖς Παῖδες*, πού ρίχτηκαν στό καμίνι τῆς Βαβυλώνας κι ὅμως μετέτρεψαν τή φωτιά σέ δροσιά.

• Τόν *Στέφανο*, πού θαυμαστά δέχτηκε τόν ἄγριο λιθοβολισμό καί ξεπέρασε τήν ἀνθρώπινη δυνατότητα, συγχωρώντας τούς δημίους του.

• Τόν *Ἡσαΐα*, πού μέ ὑπέροχο θάρρος ἔλεγε τόν ἀποστάτη λαό καί ὑπερ-

άνθρωπα υπέμεινε τό μαρτύριο τοῦ πριονισμοῦ.

Καί τό υπεράνθρωπο ἄθλημα συνεχίζεται. Οἱ ἅγιοι δέν εἶναι μόνο «**τῶ καιρῶ ἐκείνω**». Καί σήμερα ὑπάρχουν. Συνήθως «**ἐξ ἰδίων κρίνομεν τά ἀλλότρια**». Βλέπουμε τά δικά μας χάλια καί ἀμφιβάλλουμε καί γιά τούς ἄλλους. Νομίζουμε, ὅτι ὅλοι εἶναι σάν καί μᾶς, ἐπιρρεπεῖς στό κακό. Δέν εἶναι ὅμως ἔτσι. Ὑπάρχουν **καί οἱ ἅγιοι**. Λίγοι ἢ πολλοί, ὁ Κύριος γνωρίζει, πάντως ὑπάρχουν οἱ ἅγιοι, οἱ γενναῖοι καί σήμερα.

- Τά **σκουλήκια** ἀμφιβάλλουν, ὅτι ὑπάρχουν καί οἱ **ἄετοί**.

- Οἱ **λύκοι** ἀμφιβάλλουν, ὅτι ὑπάρχουν καί τά **πρόβατα**.

- Οἱ **ταῦροι** ἀμφιβάλλουν, ὅτι ὑπάρχουν καί τά **περιστέρια**.

- Τά **ἀγκάθια** ἀμφιβάλλουν, ὅτι ὑπάρχουν καί τά **λουλούδια**.

- Οἱ **ὑπόνομοι** ἀμφιβάλλουν, ὅτι ὑπάρχουν καί οἱ **γάργαρες πηγές**.

- Σκουλήκια σειρόμενα στήν ὕλη εἴμεθα, οἱ περισσότεροι. Αἰμοβόροι λύκοι στήν ψυχή. Ταῦροι θυμοῦ καί ἀκολασίας. Ἀγκάθια παθῶν ἀμαρτωλῶν. Σάν νά μή θέλουμε νά δεχτοῦμε, ὅτι ὑπάρχουν κι ἐκεῖνοι, πού δέν εἶναι στά δικά μας χαμερπῆ ἐπίπεδα, ὅτι ὑπάρχουν καί οἱ **ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ**. Ἐμεῖς οὔτε στόν ὕπνο μας δέν ἔχουμε δεῖ τήν ἀγιότητα καί τήν ἀγνότητα τῶν καθαρῶν ἀνθρώπων. Ἔτσι λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «**Αἰί μέν, μάλιστα δέ, ὅταν τῶν ἁγίων ἐννοήσω τά κατορθώματα, τότε μοι ἐπέρχεται ἀπαγορεύειν τά κατ' ἐμαυτόν, ὅτι οὐδέ ὄναρ πείραν ἐλάβομεν, οἷς ἐκεῖνοι τόν ἅπαντα χρόνον ἐνδιέτριψαν ἄνδρες, οὐχ ἀμαρτημάτων τίνοντες δίκην, ἀλλ' αἰεὶ κατορθοῦντες καί αἰεὶ θλιβόμενοι**» (Ε. Π.Ε. 25, 238- 240). Μετάφρασις:

Πάντοτε βέβαια, κυρίως ὅμως ὅταν σκεπτόμεθα τά κατορθώματα τῶν ἁγίων, τότε μοῦ ἔρχεται νά ξεχνῶ τά δικά μου, διότι οὔτε στό ὄνειρό μας δέν γνωρίσαμε ὅσα ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες πέρασαν στή ζωή τους, κι αὐτά δέν ἦσαν τιμωρία γιά τ' ἀμαρτηματά τους, ἀλλά κατορθώματα μέσα σέ συνεχεῖς θλίψεις.

- Τό υπεράνθρωπο ἄθλημα συνεχίζεται. Καί στίς μέρες μας ὑπάρχει ὁ **ἄθλητής τῆς ἀρετῆς**, τῆς ἀγιότητος. Δέν λέγεται Δανιήλ ὁ ἅγιος, ἢ Δαβίδ, ἢ Σαμψών, ἢ Ἡσαΐας, ἢ Στέφανος. Λέγεται π.χ. κύρ-Κώστας καί εἶναι σύγχρονος υπεράνθρωπος, πού τήν τιμιότητά του δέν τήν προδίδει μέ τίποτα. Λέγεται Γιάννης, ὁ σύγχρονος υπεράνθρωπος, ὁ νέος μέ τήν ἀκεραιότητα, μέ τήν κρυστάλλινη ἀγνότητα, μέ τήν ἀγάπη στόν Θεό. Λέγεται κυρά - Σταυρούλα (συμβολικά ἀναφέρουμε ὀνόματα), πού σηκώνει τό σταυρό τῆς πολυτεχνίας. Λέγεται κυρά - Μορφούλα, πού ἔχει τρία παιδιά ἄρρωστα μέ ἀνίατη ἀσθένεια καί ὅμως δοξάζει τόν Θεό. Λέγεται Βασίλης, ὁ κατάκοιτος, πού ὄχι μόνο δέν γογγύζει, ἀλλά καί δοξολογεῖ τόν Κύριο.

- Εἶναι πολλοί οἱ **σύγχρονοι ἅγιοι**. Εἶναι ὁ ξεριζωμένος καί διωγμένος. Εἶναι ὁ σύγχρονος μάρτυρας. Εἶναι ὁ σύγχρονος ὁμολογητής. Εἶναι ὁ σύγχρονος ἀσκητής. Εἶναι ὁ ἄγνωστος σύγχρονος στρατιώτης, πού παλεύει κατά τοῦ κακοῦ, πού ζῆ τή χάρι τοῦ Πνεύματος, πού εἶναι διαμάντι κρυμμένο μέσα στή λάσπη.

Λογικά ὑπέρολογα

Ἄγιοι!

- Εἶναι οἱ **δυνατοί**. Ἡ δύναμίς τους; Δέν εἶναι δική τους. Προσφορά ἄλλου

είναι. Έκείνοι απλῶς τὴν ἀποδέχονται. Ὀνομάζεται *πίστις* ἢ δύναμις. «*Διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιών*» (Ἐβρ. ια΄ 33). Τό 11ο κεφάλαιο τῆς πρὸς Ἑβραίους ἔχει ὀνομαστή «*Ὕμνος τῆς Πίστεως*». Ἡ ἐπιτυχία ἐνός ἀθλητῆ ἔγκειται συνήθως στό νά μάθῃ τό μυστικό τοῦ ἀγωνίσματος. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ χριστιανοῦ ἔγκειται στό ὅτι γνωρίζει τό *μυστικό τῆς νίκης*. Ἡ πίστις πάντοτε νικά. Ὅσα ἀναφέρει ὁ Παῦλος στό 11ο κεφάλαιο καί ἀναφέρονται στό κατωρθώματα τῶν ἀγίων, εἶναι *λογικῶς ὑπέρολογα!*

• Ὅταν π.χ. θέλῃς μέ τά χέρια σου νά σηκώσῃς ἕναν ὄγκο μαρμάρου, φαίνεται παράλογο. Ὅταν ὁμως ἔλθῃ ἀνυψωτικό μηχανήμα, ὁ ὄγκος σηκώνεται. Τό παράλογο γίνεται λογικό. Ἡ *πίστις* εἶναι ἡ *λογική τῆς νέας δυνάμεως*, πού ὀνομάζεται *παντοδυναμία καί ἀγαθότητα* τοῦ Θεοῦ.

• Ὀνομάζουμε *ὑπέρολογα* τά κατωρθώματα τῆς πίστεως, διότι εἶναι ἀόρατη ἢ δύναμις, πού τά πραγματοποιεῖ. Εἶναι τόσο βέβαιο, ὅτι ὑπάρχει ἡ παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ, ὅσο βέβαιο εἶναι ὅτι ὁ ἥλιος λάμπει. Εἶναι λογικό νά ἐπεμβαίνει ὁ Θεός καί νά σώζῃ τόν πιστό, ὅπως εἶναι λογικό μία *μητέρα* νά προστατεύῃ στήν ἀγκαλιά της τό βρέφος της. Γι' αὐτό ὅσα πετυχαίνει ἡ πίστις εἶναι λογικῶς ὑπέρολογα.

• Ἄν δῆς μπροστά σου *λιοντάρια*, τί θά κάνῃς; Θά τοὺς ἐπιδείξῃς τό πτυχίο σου; Θά στό ξεσχίσουν. Ὁ προφήτης Δανιήλ ἐπέδειξε τὴν πίστι του καί τά ἡμέρεψε.

• Ἄν σέ περιζώσουν *φλόγες*, τί θά κάνῃς; Θά δείξῃς τά λεφτά σου; Θά στό κάνουν στάχτη οἱ φλόγες. Οἱ Τρεῖς Παῖδες στήν Παλαιά Διαθήκη πρόβαλαν τὴν πίστι καί τό καμίνι τῆς φωτιᾶς μετα-

βλήθηκε σέ δροσερό ἀναψυκτήριο καί χαρούμενα τραγουδοῦσαν.

• Ἄν τό μικρό *παιδί* σου πεθάνῃ, τί θά κάνῃς; Θά δείξῃς τὴν ὁμορφιά σου; Ἡ *χήρα* ἐκείνη τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἡ ἐλεήμων γυναίκα, ἔδειξε τὴν πίστι της καί ἀναστήθηκε τό παιδί της.

• Ὅλες αὐτές οἱ ἐπιτυχίες τῆς πίστεως καί ἄλλες, πού ἀναφέρει ὁ Παῦλος, εἶναι καί πραγματικές, ἀλλά καί συμβολικές. Τό λιοντάρι ὑπάρχει. Ὡρύεται. Εἶναι ὁ *Σατανᾶς* (Α' Πέτρ. ε' 8). Ἡ φωτιά ὑπάρχει. Εἶναι οἱ *πειρασμοί* (Ἐφес. στ' 16). Τό παιδί, πού πέθανε, ὑπάρχει. Εἶναι ἡ σύγχρονη *νεότητα* (Μάρκ. θ' 21-22), πού ἀργοπεθαίνει, συρμένη στίς ἐξαρτήσεις, μέ φοβερότερη αὐτὴν τῶν ναρκωτικῶν. Στά φορικιαστικά στοιχεῖα τοῦ κακοῦ τί θ' ἀντιτάξουμε; Ἐνα μπορούμε ἀποτελεσματικά ν' ἀντιτάξουμε: Τὴν *πίστι*.

Ἡ πίστις βλέπει, προσβλέπει, προβλέπει, ἀποβλέπει

• Ὅταν μιλάμε γιὰ πίστι, ἐννοοῦμε:

• Τὴν συγκεκριμένη πίστι στόν συγκεκριμένο Θεό, στόν ἐνανθρωπήσαντα Θεό Λόγο, στόν Ἰησοῦ Χριστό.

• Τὴν *ἀκράδαντη* πίστι, πού φράσσει τό δρόμο στήν ἀμφιβολία καί στίς ἀγωνίες.

• Τὴν πίστι, πού *βλέπει* τά «*μη βλεπόμενα*» (Ἐβρ. ια΄ 1). Ἐκινᾷ ἀπό τὴ γῆ καί καταλήγει στόν οὐρανό.

• Τὴν πίστι, πού *προσβλέπει* στόν Θεό. Οἱ ἅγιοι ἀγωνίζονται «*ἀφορωντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτὴν Ἰησοῦν*» (Ἐβρ. ιβ' 2). Στόν Θεό Ἰησοῦ προσβλέπει. Πεθαίνει ὁ Θεός; Γιατί, λοιπόν, κλονίζεται ἡ πίστις σου; Γιατί δέν ἔχεις ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στόν αἰώνιο καί παντοδύναμο Θεό;

• Τήν πίστι, πού *προβλέπει*. Ἡ δική μας πίστις ἀποκαλύπτει τήν *πιστότητα* τοῦ Θεοῦ γιά μᾶς. Εἶναι πιστός ὁ Θεός, δηλαδή, *ἀξιόπιστος*. Ὅ,τι ἔχει ἐτοιμάσει ἢ ἀγάπη Του, θά προσφερθῇ στόν ἄνθρωπο. Ὅ,τι ἔχει προβλέψει ἢ ἀγαθότητά Του, θά ἐκπληρωθῇ. Οἱ ἐπαγγελίες τοῦ Θεοῦ, οἱ ὑποσχέσεις, ὅλες θά πραγματοποιηθοῦν. Δέν εἶναι δυνατόν νά πῆ φέματα ὁ Θεός. Ἀρκεῖ ἡ δική Του πίστις (*ἀξιοπιστία*) νά βρῇ ἀνταπόκρισι στή δική μας πίστι (*ἐμπιστοσύνη*). Ἡ πίστις τοῦ Θεοῦ προβλέπει τή σωτηρία μας καί τή δόξα μας. «*Τοῦ Θεοῦ περί ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένον, ἵνα μή χωρίς ἡμῶν τελειωθῶσιν*» (Ἐβρ. ια'40).

• Τήν πίστι τέλος, πού *ἀποβλέπει*. Δύο οἱ στόχοι τῆς πίστεως. Ὁ ἕνας εἶναι *τωρινός*. Εἶναι ἡ *ἀγάπη*. Γι' αὐτό ὑπάρχει ἡ πίστις στή ζωή αὐτή, γιά τήν ἀγάπη. Εἶναι τό δένδρο, πού ἀποδίδει τοὺς καρπούς τῆς ἀγάπης, τῶν ἀγαθῶν ἔργων. Ὁ ἄλλος εἶναι *μελλοντικός*. Εἶναι ἡ *ἐλπίδα*. «*Ἔστι δέ πίστις ἐπιζομένων ὑπόστασις*» (Ἐβρ. 11,1). Μέ τά κυάλια τῆς πίστεως βλέπουμε τήν ἐλπίδα. Βλέπουμε ὡς παρόντα τά μέλλοντα. Βλέπουμε τά ἐπιζόμενα καί προσδοκώμενα ὡς γεγονότα.

• Μέ τήν πίστι ὁ ἄνθρωπος *πατᾶ* στή γῆ, ἀλλά *πετᾶ* στόν οὐρανό. Περπατᾶ μέ τό βλέμμα ψηλά. «*Διά πίστεως περιπατοῦμεν, οὐ διά εἶδους*» (Β' Κορ. ε' 7).

π.Δ.Α.

Ἐξεδήμησε λαμπρός θεολόγος

† Ὀδυσσεάς Μανωλίτσης

Ἦταν ἡ ἐποχή (δεκαετία τοῦ '50) πού θερμοί ἱεροκήρυκες ἐνέπνεαν καλούς μαθητές πρὸς τήν θεολογία. Ἡ δική μου τάξις (1955) ὠδήγησε 600 ἀποφοίτους στίς ἐξετάσεις γιά τή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἀπό αὐτούς ἔπρεπε νά εἰσαχθοῦν οἱ 120. Εἰσήρχοντο οἱ καλύτεροι. Ὅχι μόνο σέ γνώσεις καί ἐπιμέλεια, ἀλλά κυρίως σέ ἦθος καί ζῆλο.

• Μεταξύ αὐτῶν ἦταν καί ὁ ἀγαπητός μας φίλος Ὀδυσσεάς Μανωλίτσης. Καρπὸς τῆς ἱεραποστολικῆς ἐργασίας τοῦ τότε ἱεροκήρυκα καί μετέπειτα ἐπισκόπου *Νικηφόρου Δεδούση*, μητροπολίτου Λευκάδος.

• Ὁ Λευκαδίτης Ὀδυσσεάς ἐργάστηκε μέ ζῆλο στή μέση ἐκπαίδευσι, στό ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, ὡς κατηχητής καί κήρυκας τοῦ θείου λόγου, ὡς εὐγενῆς ἐργάτης κάθε πνευματικῆς προσπάθειας.

• Ταπεινός καί εὐγενῆς ἔγινε «*τύπος τῶν πιστῶν*». Τό τελευταῖο ἔτος τῆς ἐπίγειας ζωῆς του δοκιμάστηκε μέ σωματικούς πόνους. Δέν γόγγυσε. Δοξολογοῦσε τόν Θεό. Δίπλα του στάθηκε μέ στοργή ἡ δασκάλα σύζυγός του Χρυσούλα.

• Ἡ σκέψις του ἦταν ψηλά, στόν Οὐρανό. Πόθος Του ἡ αἰώνια Πατρίδα. Τήν τελευταία μέρα, προβλέποντας ὅτι φεύγει ἀπό τόν μάταιο αὐτό κόσμος, εἶπε στήν πιστή του σύζυγο:

«*Ἀναχωρῶ*».

• Τό χωριό του Νικιάνα Λευκάδος δέχτηκε τό σκήνωμα τοῦ σεμνοῦ θεολόγου στίς 11 Ὀκτ. 2022. Πορεύτηκε «*ἐν χώρα ζώντων*».

π.Δ.Α.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ἡ ἱερωσύνη τοῦ Χριστοῦ

Γτούς θνητούς ἀνθρώπους ἰσχύει τό «*Σήμερον ἐμοῦ, αὔριον ἑτέρου*». Ὁ ἕνας παραδίνει τή σκυτάλη στόν ἄλλον. Τό ἴδιο καί μέ τή σκυτάλη τῆς ἱερωσύνης. Μά ὁ Χριστός δέν εἶναι κοινός θνητός. Εἶναι Ἀθάνατος. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Εἷς ἐστι. Καί οὐκ ἂν εἷς ἦν, εἰ μή ἀθάνατος ἦν. Ὡσπερ γάρ πολλοί ἱερεῖς, διά τό θνητοί εἶναι, οὕτως εἷς ὁ εἷς, διά τό ἀθάνατον εἶναι*» (Ε.Π.Ε. 24,524). Μετάφρασις: Ὅπως εἶναι ὁ Χριστός. Δέν θά ἦταν ἕνας, ἂν δέν ἦταν ἀθάνατος. Ὅπως ὑπῆρχαν πολλοί ἱερεῖς, ἐπειδή ἦσαν θνητοί, ἔτσι ἕνας εἶναι ὁ Χριστός ὡς ἀρχιερέας, ἐπειδή εἶναι ἀθάνατος.

Μέ τό νά εἶναι ὁ Χριστός ἀθάνατος ἱερεύς καί βασιλεύς, ἔχει ἀκατάπαυστη τήν ἱερωσύνη, μποροῦν νά σώζονται ὅλοι σ' ὅλες τίς ἐποχές, καί συνεχίζεται ἡ ἀγάπη Του στούς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

- Ὅπως καί μοναδικός. «*Εἷς Ἅγιος, Εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρός*». Ἐπομένως δέν ἔχει **διάδοχο** στήν ἱερωσύνη. Ἡ ἱερωσύνη τοῦ Χριστοῦ δέν ἔχει διαδόχους. Ἐχει **διακόνους**. «*Ἰκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης*» (Β' Κορ. γ' 6). Οἱ ἐργάτες τοῦ Εὐαγγελίου, πρεσβύτεροι, ἐπίσκοποι, διάκονοι εἶναι διάκονοι Χριστοῦ, τοῦ μοναδικοῦ καί ἀδιαδόχου ἀρχιερέως. Εἶναι «*οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ*» (Α' Κορ. δ' 1).

- Αἰώνιος Ἀρχιερέας ὁ Χριστός, ὄχι ἀπλῶς ἐπειδή ὡς Θεός εἶναι ἀθάνατος, αἰδῖος καί αἰώνιος, ἀλλά κυρίως διότι συνεχίζει τό λυτρωτικό ἱερατικό Του ἔργο μέχρι συντελείας τῶν αἰῶνων. Μέχρι τή Δευτέρα Παρουσία οἱ ἄνθρωποι θά ἔχουν τή δυνατότητα νά σώζονται, ἐπί τῆ βάσει τῆς ἱερωσύνης τοῦ Σταυροῦ. «*Σώζειν εἰς τό παντελές δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τό ἐντυγχάνειν ὑπέρ αὐτῶν*» (Ἐβρ. ζ' 25).

- Ὁ Χριστός ζῆ ὡς Θεάνθρωπος στά δεξιά τοῦ Πατρός, γιά νά σώξη τόν ἄνθρωπο. «*Ἐντυγχάνει ὑπέρ ἡμῶν*». Τό «ἐντυγχάνει» σημαίνει μεσιτεύει. Ἡ μεσιτεία τοῦ Χριστοῦ δέν νοεῖται σάν τῆς Παναγίας καί τῶν ἁγίων, πού δέονται στόν Χριστό γιά μᾶς.

- Ἡ μεσιτεία τοῦ Χριστοῦ δέν νοεῖται ἀπλῶς ὡς **προσευχή**, συνέχεια τῆς ἀρχιερατικῆς προσευχῆς πρό τοῦ Πάθους. Ἡ μεσιτεία τοῦ Χριστοῦ ὡς ἀρχιερέως μέσα στούς αἰῶνες νοεῖται κυρίως ὡς συνεχιζομένη **προσφορά καί θυσία**. Μία φορά σταυρώθηκε, ἀλλά «*ἀεὶ σφαγιάζεται ἀγιαζῶν τοὺς μετέχοντας*». Γι' αὐτό καί σώζει «*εἰς τό παντελές*» (Ἐβρ. ζ' 25).

- Ὅλους μπορεῖ καί θέλει νά σώξη ὁ Χριστός μέ βάσι τήν ἱερωσύνη τοῦ Σταυροῦ. Δέν σώζονται ὅλοι. Ἐπειδή δέν προσέρχονται μέ πίστι σ' Αὐτόν. Δέν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος νά φτάση κανεὶς στό Θεό, παρά μόνο ἡ ὁδός Χριστοῦ. Ὁ ἴδιος διακήρυξε: «*Εγὼ εἰμι ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰμὶ δι' ἐμοῦ*» (Ἰωάν. ιδ' 6).

• Άλλο νά λές, ὅτι δέχεσαι τόν Χριστό ἢ Τόν πιστεύεις, κι ἄλλο νά προσέρχεσαι στόν Χριστό σάν ιερέα τοῦ Σταυροῦ. Άλλο τό νά δέχεσαι θεωρητικά τόν Χριστό ὡς Θεό, καί ἄλλο νά προσέρχεσαι στό Σταυρό Του, γιά νά σέ φέρη στόν Θεό. Διά τοῦ Χριστοῦ στόν Θεό! Δηλαδή, διά τῆς ιερωσύνης τοῦ Χριστοῦ στόν Θεό.

• Ὅταν σκέπτεσαι τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ στό Σταυρό, τότε κατανοεῖς τί σημαίνει νά προσέρχεσαι στόν Χριστό. Καί τό πῶς πρέπει νά προσέρχεσαι σ' Ἐκεῖνον, πού προσφέρεται πάντοτε γιά σένα. **Ἀρχιερέας - Ἄνθρωπος - Θεός!**

• Ἐγώ ὁ ἄνθρωπος δέν εἶμαι ἄξιος «προσέρχεσθαι ἢ προσεγγίζειν» τό μυστήριο τῆς ιερωσύνης, τό θυσιαστήριο τοῦ Θεοῦ, τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

• Ἐκεῖνος, ὁ ἀρχιερέας Χριστός, παίρνει τίς ἁμαρτίες μου καί μέ δέχεται, ὅταν μετανοῶ. Ὁ Ἄναμάρτητος ἀγκαλιάζει τόν ἁμαρτωλό!

• Καί ὁ Θεός δέχεται τή θυσία τοῦ Υἱοῦ Του, πού προσφέρεται ὄχι γιά δικές Του ἁμαρτίες, ἀφοῦ ἦταν ὁ ἀναμάρτητος, ἀλλά γιά μᾶς, τό λαό Του.

Τέλειος ὁ Χριστός ὡς ἀρχιερέας. Βεβαιωμένη ἡ σωτηρία πού παρέχει. Τέλεια ἡ θυσία πού προσφέρει.

• Ὁ Χριστός δέν μποροῦσε ν' ἁμαρτήση. Θέλησε ὁμως καί μπόρεσε νά πονήση γιά μᾶς. Προσφέρει ὁ Θεός Πατέρας τόν Υἱό Του. Παραμένει στούς αἰῶνες προσφέρων καί προσφερόμενος. Εἶναι ιερέας, πού ἔχει τελέσει τέλειο ἔργο, τέλειας ιερωσύνης.

• Μιά φορά θυσιάστηκε ὁ Χριστός. Ἄς δεχτοῦμε τήν ἀγάπη Του. Διαφορετικά, δέν ξαναθυσιάζεται. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ἐπεὶ τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, μιμησώμεθα αὐτόν, καί κατ' ἴχνος αὐτοῦ βαίνωμεν. Οὐκ ἔστιν ἄλλη θυσία· μία ἡμᾶς ἐκαθάρισε· μετὰ δέ τοῦτο πῦρ καί γέεννα. Καί γάρ διά τοῦτο ἄνω καί κάτω στρέφει λέγων, ἓνα ἱερέα, μίαν θυσίαν, ἵνα μή τις, νομίζων πολλάς εἶναι, ἀδεῶς ἁμαρτάνῃ» (Ε.Π.Ε. 24,530). Μετάφρασις: Ἄφοῦ ἔχομε τόσο σπουδαῖο ἀρχιερέα, ἅς Τόν μιμηθοῦμε κι ἅς ἀκολουθοῦμε τά ἴχνη Του. Δέν ὑπάρχει ἄλλη θυσία. Ἡ δική Του, μοναδική, αὐτή μᾶς καθάρισε. Ὑστερα ἀπ' αὐτό ὑπάρχει φωτιά καί κόλασις, γιά ὄσους δέν τήν δέχονται. Γι' αὐτό παντοῦ τονίζει ὁ Παῦλος, ὅτι ἓνας ἱερέας ὑπάρχει καί μία θυσία. Γιά νά μή νομίξῃ κανεῖς, ὅτι ὑπάρχουν πολλές θυσίες, κι ἔτσι ἁμαρτάνει ἀδιάντροπα.

• Ἡ θυσία τοῦ Χριστοῦ φανερώνει πόση ἀξία ἔχει ὁ ἄνθρωπος. Ὁ Σταυρός εἶναι **ζυγαριά** ὄχι μόνο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί τῆς ἀξίας τοῦ ἀνθρώπου. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ὅσοι κατηξιώθημεν τῆς σφραγίδος, ὅσοι τῆς θυσίας ἀπηλαύσαμεν, ὅσοι τῆς ἀθανάτου τραπέζης μετέσχομεν, μένωμεν φυλάττοντες τήν εὐγένειαν καί τήν τιμήν. Οὐ γάρ ἀκίνδυνος ἡ ἀπόπτωσις» (Ε.Π.Ε. 24,530). Μετάφρασις: Ὅσοι ἀξιωθήκαμε τῆς σφραγίδας τοῦ βαπτίσματος, ὅσοι ἀπολαύσαμε τή θυσία, ὅσοι πήραμε μέρος στήν ἀθάνατη τράπεζα, ἅς διαφυλάττουμε διαρκῶς τό μεγαλεῖο καί τήν τιμή πού μᾶς χάρισε. Διότι ἡ πτώσις δέν εἶναι ἀκίνδυνη.

• Πέσαμε ἀπ' τόν παράδεισο μέ ὄργανο ἓνα ξύλο. Ξαναπαίνομε στόν παράδεισο μέ τή δύναμι ἐνός ἄλλου ξύλου, **τοῦ Σταυροῦ**.

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

‘Υπέρ ἡμῶν

Ρωμ. ν’ 31–34

‘Ο Θεός μαζί μας. Ποιός ἐναντίον μας; (στ. 31)

Ποιός δέν πρέπει νά ἀνησυχούμε, ὅταν μπροστά μας ἔχουμε δεδομένη τόσο μεγάλη τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Σ’ ὅλα αὐτά, πού ἀνέφερε παραπάνω ὁ Παῦλος, σπίν κλησι, σπή δικαίωσι, σπή δόξα, σ’ ὅλα τά ἀνεκδιήγητα ἀγαθά τοῦ Θεοῦ, ποιός μπορεῖ νά φέρη ἀντίρρηση; Πῶς μπορεῖ νά ἀγωνιᾷ καί νά τά χάνη; Πῶς μπορεῖ ν’ ἀπογοιτεύεται ἢ νά γοιτεύεται ἀπό ἀντίθετα καί ἀντίχριστα λόγια; Ἔχουμε μαζί μας τό Θεό. Κανένα δέν φοβούμεθα.

Αὐτό τονίζει σπή συνέχεια ὁ Παῦλος: *«Τί οὐν ἐροῦμεν πρός ταῦτα; Εἰ ὁ Θεός ὑπέρ ἡμῶν, τίς καθ’ ἡμῶν;»* (στ. 31). Δηλαδή: Τί θά ποῦμε τώρα ὕστερα ἀπό αὐτά; Ἀφοῦ ὁ Θεός εἶναι μέ τό μέρος μας, ποιός μπορεῖ νά μᾶς νικήση;

- Οἱ χριστιανοί δέν εἶναι οἱ ἄνθρωποι, πού ὅλοι τούς ἀποδέχονται καί ὅλοι τούς χειροκροτοῦν. Ἀντίθετα, ὁ κόσμος τούς μισεῖ. Ἀφοῦ μίσησε ὁ κόσμος τό Διδάσκαλο, δέν θά μίσσησιν καί τούς μαθητάς Του; (Μαθ. 1’ 22). Ὅταν, λοιπόν, ρωτᾷ ἔδῳ ὁ Παῦλος, *«τίς καθ’ ἡμῶν;»* (στ. 31), δέν ψάχνει νά βρῆ κάποιον, πού θά εἶναι ἐναντίον μας. Πολλοί ἄλλωστε οἱ *«καθ’ ἡμῶν»*. Ρωτάει: Αὐτός, πού μᾶς μισεῖ, τί εἶναι μπροστά στό Θεό, πού εἶναι *«ὑπέρ ἡμῶν»*; Εἶναι σάν νά λέγη: Ὅποιοσδήποτε κι ἄν μᾶς πολεμήσῃ, ὅποιοσδήποτε κι ἄν θελήσῃ νά μᾶς βλάψῃ, δέν ἔχει οὐσιαστικά δύναμι νά μᾶς πλήξῃ, ἀφοῦ μαζί μας εἶναι ὁ Θεός.

- *«Τίς καθ’ ἡμῶν;»* (στ. 31). Σέ ἀνταπάντησι, θά μπορούσαμε νά ρωτήσουμε: Καί ποιός δέν εἶναι ἐναντίον τῶν χριστιανῶν; Οἱ πάντες, ἀκόμα καί οἱ ἄνθρωποι τοῦ σπιτιοῦ, οἱ «οἰκιακοί» (Μαθ.

1’ 38), εἶναι ἐναντίον τῶν ἀληθινῶν χριστιανῶν. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγει: *«Ἡ οἰκουμένη καθ’ ἡμῶν, καί τύραννοι καί δῆμοι καί συγγενεῖς καί πολῖται. Ἀλλ’ ὅμως αὐτοί οἱ καθ’ ἡμῶν τοσοῦτον ἀπέχουσιν ἐπηρέαζιν ἡμῖν, ὅτι καί ἄκοιτες στεφάνων ἡμῖν αἴτιοι γίνονται, καί μυρίων ἀγαθῶν πρόξενοι, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας τᾶς ἐπιβουλᾶς εἰς τήν ἡμετέραν σωτηρίαν τρεπούσης καί δόξαν. Ὅρας πῶς οὐδεῖς καθ’ ἡμῶν;»* (Ε.Π.Ε. 17,248).

Μετὰ φρασις: Ὁλόκληρη ἡ οἰκουμένη εἶναι ἐναντίον μας, καί οἱ τύραννοι καί οἱ λαοί καί οἱ συγγενεῖς κι ὅλος ὁ κόσμος. Ἀλλ’ ὅμως ὅσοι εἶναι ἐναντίον μας, ἀπέχουν πολύ ἀπό τοῦ νά μᾶς βλάπτουν, ἀφοῦ καί χωρίς τί θέλησί τους γίνονται αἴτιοι βραβείων καί πρόξενοι ἀπείρων ἀγαθῶν γιά μᾶς. Ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ μετατρέπει τίς ἐπιβουλές σέ δική μας σωτηρία καί δόξα. Βλέπεισ ὅτι κανένας δέν εἶναι ἐναντίον μας;

- Οὐσιαστικά *«οὐδεῖς καθ’ ἡμῶν»*, ἀφοῦ κάθε ἐχθρός τοῦ Θεοῦ, ἀπό πλευρᾶς δυνάμεως, εἶναι ἓνα μηδενικό, ἓνας «οὐδεῖς». *«Οὐδεῖς καθ’ ἡμῶν»*, ἀφοῦ ὅλοι, οἱ ἀναρίθμητοι *«καθ’ ἡμῶν»*, ὅλοι μαζί, δέν συγκρίνονται οὔτε μέ τό ἓνα ἑκατομμυριοστό τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ. Φαντασθῆτε ἓνα ἑκατομμύριο μυρμηγκία νά ἐπιτεθοῦν ἐναντίον ἑνός ζωντανοῦ λέοντος! *«Οὐδεῖς καθ’ ἡμῶν»*, ἀφοῦ κι αὐτοί, πού μᾶς ἐπιτίθενται, καλό τελικά μᾶς προκαλοῦν. Στεφάνια δόξας μᾶς ἐτοιμάζουν. Ἄξιους μακαρισμοῦ μᾶς καθιστοῦν.

- *«Ὁ Θεός μεθ’ ἡμῶν!»* *«Ὁ Θεός ὑπέρ ἡμῶν»* (στ. 31). Αὐτό εἶναι ὁ Χριστός. Ὁ Ἐμμανουήλ. Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἔγινε Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, χωρίς νά παύσῃ νά εἶναι καί Υἱός τοῦ Θεοῦ. Ζητᾶμε ἀπόδειξι τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ

σέ μᾶς; Ζητᾶμε δείγμα τῆς συμμαχίας Του; Ἄλλ' ἰδοὺ ὁ Υἱὸς Του. Δέν ἐφείσθη τοῦ Υἱοῦ Του ὁ Θεός. Ἔνα Τόν εἶχε καὶ Τόν ἔδωσε. Ὅχι ἀπλῶς τὸν ἔστειλε κάτω στή γῆ. Τόν ἔστειλε, γιά νά σταυρωθῆ ὑπέρ ἡμῶν. Ὅταν κανεῖς δέν κρατᾶς τίποτε γιά τὸν ἑαυτό του καὶ τὰ δίνῃ ὅλα, πῶς μπορεῖς ν' ἀμφιβάλῃς γιά τὴν ἀγάπη του;

Τὸν Υἱό Του παρέδωκε (στ. 32)

ἘΟ Θεός ὅλα μᾶς τὰ ἔδωσε. Καὶ τέλος μᾶς ἔδωσε τὸν ἑαυτό Του, τὸ Μονογενῆ Του Υἱό. Πῶς μποροῦμε ν' ἀμφιβάλουμε γιά τὴν ἀγάπη Του; Πῶς μποροῦμε ν' ἀμφιβάλουμε, ὅτι ἀφοῦ μᾶς ἔδωσε τὸ μέγιστο, δέν θά μᾶς δώσῃ καὶ τὰ μικρότερα ἀγαθὰ; Δέν λυπήθηκε τὸν Υἱό Του. Αὐτὸ σημειώνει στὸν ἐπόμενο στίχο: «*Ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται;*» (στ. 32). Δηλαδή: ἘΟ Θεός πού δέν λυπήθηκε οὔτε τὸν ἴδιο τὸν Υἱό Του, ἀλλὰ Τόν θυσιάσῃ γιά ὅλους ἐμᾶς, πῶς μαζί μέ Αὐτόν δέν θά μᾶς χαρίσῃ καὶ τὰ πάντα;

- ἘΗ δική μας ἀγάπη εἶναι ἀναιμική. Κά- νουμε φειδώ. Δέν τὰ δίνουμε ὅλα γιά τὸ Θεό. Πολύ περισσότερο δέν τὰ δίνουμε ὅλα γιά τοὺς συγχρόνους Χριστοὺς, πού εἶναι οἱ φτωχοὶ καὶ ἀδικούμενοι ἀδελφοί μας. Χωρὶς φειδῶ σκορπάμε τὰ ἀγαθὰ μας, τὰ προσωπικά μας χαρίσματα, τὰ σωματικά μας προσόντα, τὰ ψυχικά μας ταλέντα, τὸ χρόνο μας, τὰ ὑλικά μας ἀγαθὰ, τὰ ἐνδιαφέροντά μας ὅλα αὐτὰ χωρὶς φειδῶ τὰ σκορπάμε γιά τὸν κόσμο, γιά τὸν ἑαυτό μας. Κι ὅταν ἔρχεται ἡ ὥρα τῆς ἀγάπης, τότε δείχνουμε ὅλη τὴν τσιγκουνιά μας. Σταγόνες ἡ ἀγάπη μας στό Θεό. Κρουνοὶ οἱ σπατάλες μας στά κοσμικά. ἘΑντίθετα, ὁ Θεός μᾶς ἀγαπάει ἀπροσμέτρητα.

- ἘΕδειξε ἀγάπη σ' ἐκείνους, πού ἦσαν ἄξι- οὶ τιμωρίας. ἘΕδειξε ἀγάπη χωρὶς κρατούμενα. Δέν τσιγκουνεύτηκε καὶ δέν προσμετράει τὴν ἀγάπη Του. Δέν σκέπτεται, μήπως ἄσκοπα προσφέρει τόση ἀγάπη! ἘΕδειξε τὴν ἀγάπη Του χωρὶς νά φεισθῆ πόνου. Παρέδωσε τὸν Υἱό Του στὸν πῶ ὀδυνηρὸ θάνατο. Μᾶς ἔκανε τὴ μεγάλη Χάρι. Δέν θά μᾶς κάνῃ τίς μικρές χά-

ρες, ἄν εἶναι γιά τὸ συμφέρον μας, γιά τὴ σω- τηρία μας; Μαζί μέ τὸν Χριστὸ καμμία ἀνάγκη.

ἘΧουμε τὸν δικαιοῦντα (στ. 33)

ἘΟ Θεός *«ὑπὲρ ἡμῶν»*. ἘΟ Θεός μᾶς κάλεσε καὶ μᾶς δικαίωσε. Δέν φείδεται προσφέροντας τὴν ἀγάπη Του. Παρέδωσε τὸν Υἱό Του τὸ Μο- νογενῆ. Μᾶς δίνει τὴν ἐγγύση, ὅτι προνοεῖ γιά ὅλα. *«Τὰ πάντα ἡμῖν χαρίζεται»* (στ. 32). Δέν τὰ ἀξίζουμε. Γίνονται δικά μας, ἀφοῦ ἡ ἀγάπη Του εἶναι ὅλη δοσμένη σέ μᾶς.

- Δέν μᾶς ἀφήνει στά χέρια τῶν ἐχθρῶν μας. ἘΗ μᾶλλον μᾶς δίνει τὴ χαρὰ τῆς δικῆς Του συνηγορίας καὶ δικαίωσης. Ὅσο κι ἄν κατήγοροι σφοδροὶ σέ κατηγοροῦν, καὶ μάλι- στα ψεύτικα, συκοφαντικά, ὅταν ὁ δικαστής σέ δικαίωσῃ καὶ σέ ἀθωώσῃ, τί ἄλλο θέλεις; Αὐτὴ τὴν ἀλήθεια, κατὰ ἐρωτηματικὸ τρόπο, τονίζει ὁ Παῦλος: *«Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλε- κτῶν Θεοῦ; Θεός ὁ δικαιοῦν»* (στ. 33). Δηλαδή: Ποιὸς μπορεῖ νά σταθῆ κατήγορος ἐναντίον ἐκείνων, πού διάλεξε ὁ Θεός; ἘΟ Θεός τοὺς δικαιοῦνει.

ἘΧουμε τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸν Θεό. Οἱ χριστιανοὶ ἀδικοῦνται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους. Δικαιοῦνται ἀπὸ τὸν Θεό.

- Πῶς δικαιοῦνται; Ὅχι, διότι εἶναι ἀθῶοι, ἀλλὰ διότι ζητοῦν τὸ ἔλεος καὶ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ.

- Πῶς δικαιοῦνται; Ὅχι ἀπλῶς ἀρνητι- κά, ἀλλὰ καὶ θετικά. Ὅχι μόνο μᾶς ἀπαλ- λάσσει τῆς κατηγορίας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλέον μᾶς χαρίζει τὴ βασιλεία Του. Μπορεῖ ἕνας φτωχὸς κατηγορούμενος ν' ἀθωωθῆ ἀπὸ τὸ δικαστή, νά γλυτώσῃ ἀπὸ τοὺς κατηγόρους; θά ἐπιστρέ- ψῃ ὅμως στή φτωχική του παράγκα. Φαν- τασθῆτε ἕνα δικαστή, πού ὄχι μόνο ἀθώνει τὸν κατηγορούμενο, ἀλλὰ στή συνέχεια τοῦ χαρίζει θαυμάσιο διαμέρισμα!

Αὐτὸ ἔκανε καὶ κάνει ὁ Χριστός. Ὅχι μόνο μᾶς δικαιοῦνει, συγχωρώντας τίς ἁμαρτίες μας, ἀλλὰ καὶ μᾶς χαρίζει νέες συνθήκες ζωῆς στή βασιλεία Του. Οἱ ἐκλεκτοὶ δικαιοῦ- νται. Ἐκεῖνοι, πού μέ τὴν πίστι καὶ τὸν προσω- πικό τους ἀγῶνα ἀποδέχονται τὴ χάρι. Αὐτοὶ δέν ἔχουν νά φοβηθοῦν κανένα. Τέτοιοι ἐκλε- κτοὶ ἦσαν π.χ. οἱ ἘΑπόστολοι. ἘΕναντίον

τους όλοι ξεσηκώθηκαν. Βασανίστηκαν μέ κά-
θε είδους βασανιστήρια. Καί όχι μόνο δέν λύγι-
σαν, αλλά καί λαμπρότεροι αποδείχτηκαν βγαί-
νοντας από τό καμίни τόσων μαρτυρίων.

Συνεχίζεται τό έργο τής δικαιοσύνης (στ. 34)

“Όποιος κι αν πολεμά τούς χριστιανούς, δέν
είναι πίο δυνατός απ’ τό Χριστό. Κι ό Χριστός όχι
μόνο πέθανε γιά μās, αλλά καί αναστήθη-
κε. Κι όχι μόνο αναστήθηκε, αλλά καί κάθισε
ώς Θεάνθρωπος στα δεξιά του Πατρός. Κι όχι
μόνο κάθισε στα δεξιά, αλλά συνεχίζει τό
σωτηριώδες έργο του μέσα στους αιώνες. Αυτή
τήν κλιμακωπή φιλανθρωπία του Χριστού παρου-
σιάζει στον έπόμενο στίχο ό Παύλος: «Τίς ό κα-
τακρίνων; Χριστός ό αποθανών, μάλλον δέ καί
έγερθείς, ός καί έστιν έν δεξιά του Θεού, ός καί
έντυγχάνει υπέρ ήμών» (στ. 34). Δηλαδή: Ποίος
θά μās καταδικάσει; Σταυρώθηκε ό Χριστός. Καί
έπί πλέον, αναστήθηκε. “Ο Ίδιος βρίσκεται στα
δεξιά του Θεού. Μεσιτεύει γιά μās.

• “Ως Υίός καί Λόγος δέν έπαψε ποτέ νά
βρίσκεται στα δεξιά του Πατρός. Δέν έγ-
κατέλειψε ποτέ τό θεϊκό θρόνο. “Αρα μέ τήν
“Ανάληψη στα δεξιά του Θεού κάθισε ως Θε-
άνθρωπος. Τήν ανθρωπίνη φύσι ανέβασε
καί δόξασε. Κρατάει τί θέσι μας στα δεξιά του
Θεού. “Αν αποδεχθούμε τήν τιμή, θά γίνη άμε-

τάκλητα δική μας ή θέσις στον ούρανό. “Αν
άδιαφορήσουμε, θά μείνη κενή, κι άς τήν έχει
άκριβοπληρώσει ό Θεάνθρωπος Κύριος.

• Συνεχίζει τήν αγάπη Του ό Ίησους γιά τί
σωτηρία μας. «Έντυγχάνει υπέρ ήμών». Προ-
σεύχεται υπέρ ήμών. Συνεχίζει τήν αγωνιώδη
προσευχή πρό του Πάθους. Στή Γεθσημανή
έχουμε προσευχή γιά τό μοναδικό έργο του
Σταυρού. Τό έργο αυτό συντελέστηκε. “Η δέπ-
σις του Κυρίου, αν τό «έντυγχάνειν» τό δούμε
ώς έργο προσευχής, είναι γιά τί σταυρική πο-
ρεία, πού κάθε άνθρωπος όφείλει νά βαδίσει.
“Αλλά στό «έντυγχάνειν» περισσότερο ταιριά-
ζει ή έννοια τής θερμής αγάπης, τής ξεχωρι-
στης χάριτος, τής έκτάκτου ένισχύσεως.
“Ο Χριστός βλέπει ποιό προσέρχονται μέ πίστι
καί καλή προαίρεσι καί τούς σώζει. Πάντοτε
προσφέρεται, άφού είναι «μεσίτης» σ’ όλους
τούς αιώνες.

“Ο Χριστός σώζει «εις τό παντελές». Μία
φορά σταυρώθηκε, άλλ’ ή σταυρική Του θυσία
έχει σωτηριώδη δύναμι σέ όλους τούς αιώνες,
γιά όλους τούς ανθρώπους. «Σώζειν εις τό παν-
τελές δύναται τούς προσερχομένους δι’ αυτού
τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν εις τό έντυγχάνειν υπέρ
αυτῶν» (Έβρ. ζ’ 25). “Ως θερμή αγάπη του Χρι-
στου βλέπει τό «έντυγχάνειν» καί ό Χρυσόστο-
μος (Ε.Π.Ε. 17,254).

π. Δ. Α.

Προσφορά Έρμηνευτικῶν Έργων

Προσφορά
γιά τούς ανα-
γνώστες του πε-
ριοδικου μας.
Προσφορά 10
τόμων.

• Οί 14 έπι-
στολές του Παύ-
λου, οί έπτά Κα-
θολικές, τό κατά
Μάρκον ευαγ-
γέλιο, οί Πρά-
ξεις των Άπο-

στόλων, έρμηνευμένα από τον άρχιμ. Δανήλ Άεράκη, σέ 10 τόμους καλλιτεχνικής
βιβλιοδεσίας, από 200 ευρώ, μόνο 120 ευρώ. “Η προσφορά αποστέλλεται επί
άντικαταβολή. Παραγγελίες στα τηλέφωνα: 2103212713 καί 2109765440.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Τρεῖς προβολεῖς

Φωρία φῶτα: Τό ἕνα φῶς εἶναι τῶν ἀγίων Πατέρων. Εἰδικά προβάλλει τό φῶς τῶν Πατέρων τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, πού συνήλθαν στή Χαλκηδόνα τό 451 μ.Χ.

• Τό ἄλλο φῶς εἶναι οἱ χριστιανοί τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας. Ὁ Χριστός εἶπε γιά ὅλους τούς πιστούς: «Ὑμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου» (Ματθ. ε' 14). Κάθε χριστιανός καλεῖται νά εἶναι ὁδοδείκτης, πού δείχνει τήν πορεία τῆς χριστιανικῆς ζωῆς.

• Τό τρίτο φῶς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὁ Θεάνθρωπος Κύριος. Τά ἄλλα δύο φῶτα, οἱ Πατέρες καί οἱ ἀπλοί χριστιανοί, εἶναι φῶτα ἑτερόφωτα. Ὁ Χριστός εἶναι Ἀυτόφως. Εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ φωτός, ὁ δημιουργός τοῦ φωτός, ὅλος Φῶς. Διακηρύττει: «Ἐγὼ εἰμι τό Φῶς τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. η' 12). Ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἕνας τῆς Τρισηλίου Θεότητος. Εἶναι Ἐκείνος, πού ἦλθε στόν κόσμο, γιά ν' ἀνάψει τρεῖς προβολεῖς.

• Πρῶτος προβολέας εἶναι ὁ Μωσαϊκός νόμος. Ὑπῆρχε ὁ Μωσαϊκός νόμος, ἡ ἀπλῶς ὁ Νόμος, ὅπως ἀναφέρεται στήν Καινὴ Διαθήκη. Ὑπῆρχε, ἀλλά καλυπτόταν. Ἀπό τί; Ἀπό παραδόσεις καί ἐντάλματα ἀνθρώπων (Ματθ. ιε' 9).

• Δεύτερος προβολέας εἶναι τό Πρόσωπο, πού ἐφάρμοσε τό Νόμο. Εἶναι ὁ Χριστός. Ὁ Νόμος δημιουργεῖ παραβάτες! Πότε ἔχουμε παράβασι; Ὅταν ὑπάρχη νόμος καί δέν τηρῆται. «Ὁὐ οὐκ ἐστι νόμος, οὐδέ παράβασις» (Ρωμ. δ' 15).

• Ὁ πόνος φαίνεται ὡς κακό, καί ὅμως εἶναι εὐεργετικός. Προειδοποιεῖ γιά κάποια ἀρρώστια. Ὁ Νόμος εἶναι σάν τόν πόνο. Κάθε παράβασις σημειώ-

νεται ἀπό τό Νόμο καί προειδοποιεῖ κτυπώντας τό καμπανάκι τῆς συνειδήσεως.

• Τό κόκκινο φανάρι δημιουργεῖ παραβάτες. Εἶναι ὅμως ἀναγκαῖο, γιά ν' ἀποφεύγωνται συγκρούσεις. Οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ εἶναι σάν τό ΣΤΟΠ!

• Ὁ Χριστός εἶναι τό «πλήρωμα» τοῦ Νόμου, καί διότι ἐφαρμόζει τό Νόμο, ἀλλά καί διότι ἐκπληρώνεται στό πρόσωπό Του ἡ προφητεία τοῦ Νόμου.

• Μεγαλύτερο θάμβος προξενεῖ ὁ τρίτος προβολέας. Εἶναι ὁ Εὐαγγελικός Νόμος. Ὁ Χριστός τήρησε ὄχι μόνο τόν παλαιό Νόμο (ἀτελῆ), ἀλλά καί τόν τέλει Νόμο, πού ὁ ἴδιος ἀπεκάλυψε.

• Δυστυχῶς πολλοί σήμερα ἀρνοῦνται καί τούς τρεῖς προβολεῖς, πού ὁ Θεός σταδιακά ἀνάψε στόν κόσμο. Τούς σπᾶνε μέ τίς πέτρες τῆς ἀνηθικότητος.

• 1. Δέν δέχονται τόν προβολέα τῆς Παλ. Διαθήκης, οὔτε καὶ τίς Δέκα ἐντολές. Ἔχουν νομιμοποίησι τῆ μοιχείας, ἀλλά καί τό φόνο βρεφῶν (ἐκτρώσεις).

• 2. Δέν δέχονται τόν προβολέα, πού λέγεται πρόσωπο Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀκόμα καί βλασφημοῦν τό Πρόσωπό Του.

• 3. Δέν δέχονται καί τόν τρίτο προβολέα, τό Εὐαγγέλιο. Ἡ Καινὴ Διαθήκη εἶναι κλεισμένη, ὡς «ἐπτασφράγιστο μυστικό».

• Ζουγκλοποιήθηκε ἡ κοινωνία, γιατί ἀρνήθηκε τό Νόμο τοῦ Θεοῦ. Ἄς ξαναδεχθοῦμε τό Εὐαγγέλιο. Ἄς μαθητεύσουμε στή Γραφή, στό φῶς τῆς πορείας πρὸς τό Ἀνέσπερο Φῶς.

Ποῖός ἀπό τούς τρεῖς λειτουργούς;

Φωρία στιγμιότυπα σέ Ναούς κατὰ τήν τέλεσι τῆς θείας Λειτουργίας. Θά τά παρουσιάσουμε, καί σεῖς θά «ψηφι-

σετε» σέ ποιόν από τούς λειτουργούς τῶν τριῶν Ναῶν θά δώσετε ἀρνητική ψήφο.

• Τό *πρῶτο* στιγμιότυπο: Ὁ λειτουργός κρατάει τό **ἅγιο Ποτήριο**. Δεύτερη στή σειρά τῶν γυναικῶν πού προσέρχονται νά κοινωνήσουν, βλέπει κάποια νεαρή, πού μόνο ντυμένη δέν μπορείς νά τήν πῆς! Ἐνα κορδόνι, ἐν εἶδει «τιράντας», συγκρατεῖ ἕνα κομμάτι ὑφάσματος, πού δέν καλύπτει παρά ἐλάχιστο ἀπό τό ἄνω μέρος τοῦ σώματός της!

Τό ἐκκλησίασμα ἀναμένει νά δῆ τί θά πράξῃ ὁ λειτουργός. Ἐκεῖνος, σάν νά μή συνέβαινε τίποτε, μετέδωσε τά Ἰαχραντα Μυστήρια σ' ἕνα **προκλητικό γύναιο**. Κι ἄς τουίξει ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «*Βούλομαι τὰς γυναῖκας ἐν καταστολῇ κοσμίῳ κοσμεῖν ἑαυτάς*» (Α' Τιμ. β' 9).

• Τό *δεύτερο* στιγμιότυπο: Ἐνας λειτουργός εἶδε δύο σεμνότατα κοριτσάκια (ἀγόρια δέν ὑπῆρχαν στό Ναό ἐκείνη τήν ἡμέρα) καί πρόσφερε τίς δύο λαμπάδες γιά τή μεγάλη εἴσοδο, νά τίς κρατήσουν ἑκατέρωθεν (στή σολέα) τά δύο κορίτσια. Δέν εἶχαν μπῆ στό ἱερό βῆμα, ὅπου κατὰ τήν τάξι τῆς Ἐκκλησίας μόνο ἄνδρες (ἀγόρια) εἰσέρχονται (ὅταν πρέπη καί ὅπως πρέπει). Ἡ σεμνή περιβολή τῶν δύο κοριτσιῶν κατέστη ἀκόμη σεμνότε-

ρη μέ τή στολή πού φοροῦν τά μικρά παιδιά ὡς «παπαδάκια».

• Τό τρίτο περιστατικό: Σέ μεγάλο Ναό, στό ἱερό βῆμα βρίσκονται δεκαπέντε ἄνδρες (ὅλοι ντυμένοι μέ ράσα), τρία μικρά ἀγόρια καί ὀκτώ νεαροί, πού πηγαινοέρχονται, καί συνεχῶς κουβεντιάζουν! Οἱ τέσσερις μάλιστα ἀπό τούς ἀσεβοῦντες μέσα στά Ἰαγια τῶν Ἀγίων, ἔτρεφαν τόσο μεγάλη **κώμμη**, ὥστε γιά νά τήν συμμαζέψουν μετέτρεπαν τά μακρὰ μαλλιά τους σέ «μποῦκλες» ἢ «ἀλογοουρές»!

• Ἐρωτᾶται: Ἀπό τούς τρεῖς λειτουργούς, ἀπό ἐκεῖνον πού ἀνέχτηκε τό **γυμνό γύναιο** καί τῆς μετέδωσε τή θ. Κοινωνία, ἀπό ἐκεῖνον πού σέ δύο **σεμνότατα κοριτσάκια** ἔδωσε νά κρατοῦν τίς λαμπάδες τῆς μεγάλης εἰσόδου, καί ἀπό ἐκεῖνον πού μετατρέπει τό ἱερό βῆμα σέ παρεούλα **ἀργοσχόλων καί ἀσεβούντων** ἀνδρῶν, ἀλλά καί σέ παρεούλα θηλυπρεπῶν νεαρῶν, ποιός (ἀπό τούς τρεῖς) σεβάστηκε τόν ἀγιώτατο χῶρο καί τό φρικτότερο ἔργο του;

• Μήπως τά δύο μικρά κοριτσάκια μέ τή σεμνότατη ἐμφάνισι καί τίς λαμπάδες στά χέρια μοιάζουν μέ τίς φρόνιμες πέντε **παρθένες τοῦ Εὐαγγελίου** (Μαθ. κ' 6), πού ὑποδέχτηκαν τόν Νυμφίο Χριστό; Μήπως δέχτηκαν ἀπό τόν λειτουργό νά κάνουν ὅ,τι κάνουν οἱ μοναχές στά γυναικεῖα μοναστήρια;

• Φυσικά στό ἱερό βῆμα ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος **σέ λαϊκοῦς**. Πολύ περισσότερο ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος στίς γυναῖκες, ἀκόμη καί σέ παιδοῦλες. Ἀκόμα πολύ περισσότερο ἀπαγορεύεται νά μετατρέπεται τό ἅγιο βῆμα σέ... καφενεῖο ἢ σέ τόπο «προνομιούχων» λαϊκῶν.

Ζῶα; Νά τ' ἀγαπᾶτε!

Τά ζωντανά ἔμβρυα; Νά τά σφάζετε!

Ἡ ἐν θά παύσουμε νά φωνάζουμε: «Τά παιδιά θέλουν νά ζήσουν!»! «Τά ἔμβρυα εἶναι ζωντανές ὑπάρξεις!»! «Οἱ ἀμβλώσεις εἶναι ἐν ψυχρῷ δολοφονίες!»! Γνωρίζουμε ὅτι ἡ φωνή μας πνίγεται μέσα στίς ἑξαλλες κραυγές τῶν κτηνωδῶν

ἸΩΑΝΝΗΣ ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
01-1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής»

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἀγγελ. Μπότζιου
Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212713 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπεύθυνος Τυπογραφείου:

Β. Μπουζάλας, 25 Μαρτίου 124, Περιστέρι

Ἐτησία συνδρομή:

Ἑσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

άνθρώπων, πού θεωρούν νομικό πολιτισμό τή **νομιμοποίηση των έκτρώσεων!** Γνωρίζουμε ότι οί έκτρώσεις καί στόν τόπο μας ὄχι μόνο ἐπιτρέπονται, ἀλλά καί ἐπιδιοτοῦνται! Γνωρίζουμε ὅμως καί τό ἄλλο: Οἱ **Ἠνωμένες Πολιτείες** εἶναι πολύ πιό καθυστερημένες ἀπό τήν Ἐνωμένη Εὐρώπη!!! Ἦδη καί ἐν ὄψει τῶν Προεδρικών ἐκλογῶν ὑπάρχουν ὑποψήφιοι γιά τό χρίσμα, πού ἔχουν ταχθῆ **ἐναντίον τῶν ἀμβλώσεων.**

- Ἐμεῖς ἐδῶ στήν Ἑλλάδα, σέ μεγάλη μερίδα πληθυσμοῦ, πιστεύουμε ὅτι ἀξία δέν ἔχουν πλέον τά παιδιά. Ἀξία ἔχουν τά σκυλιά, τά γατιά, τά φίδια, οἱ φάλαινες, οἱ ἀρκοῦδες! Ὅταν βέβαια κάποιος βρέφος ξεχαστῆ σέ αὐτοκίνητο καί βρεθῆ νεκρό, ὁ δημοσιογραφικός θόρυβος κρατεῖ γιά πολλές ἡμέρες. Καί φυσικά ὄλοι συμφωνοῦν, ὅτι ἡ ζωὴ ἐνός παιδιοῦ εἶναι ἀνεκτίμητη.

- Ἐκεῖ πού ἡ «ἐλίτ» τῆς **διαστροφῆς** καί τῆς **διαφθορᾶς** καί τῆς κτηνώδους συμπεριφορᾶς δέν συμφωνεῖ, εἶναι στήν ἀξία τοῦ βρέφους, ὅσο βρίσκεται κρυμμένο στήν **ἀγκαλιά τῆς κνήσεως.** Ὅλοι οἱ «πολιτισμένοι» **ἀνανδροί** ἐπιτίθενται ἐναντίον τοῦ ἀδυνατοῦ! Ὅλοι οἱ ἀπάνθρωποι καί σκληροτράχηλοι ὄχι μόνο ὑποστηρίζουν τό σφαγιασμό τοῦ ζωντανοῦ παιδιοῦ, πού ὡς ἔμβρυο μεγαλώνει στό θαῦμα τῆς μήτρας, ἀλλά καί διαδηλώνουν ὡς καταξίωσι τοῦ... «πολιτισμοῦ» τόν φόνο τῶν παιδιῶν πού πρέπει νά ζήσουν!

- Καί ὄχι μόνο ἡ «ἐλίτ» τῶν **κτηνωδῶν σφαγῶν** ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων χειροκροτεῖ τίς χιλιάδες ἀμβλώσεις (200.000) κάθε χρόνο στήν Ἑλλάδα, ἀλλά καί στή ζυγαριά τῶν ἀξιῶν ἀνεβάζει τά ζῶα σέ πολύ ὑψηλότερο ἐπίπεδο ἀπό τά ζωντανά κυοφορούμενα βρέφη.

- Στήν ἐφημερίδα «Καθημερινή» (φ. 13 Ἰουνίου 2023) δημοσιεύτηκε ἄρθρο μέ τίτλο **«Κακοποίηση ζῶων καί πολιτικοί».** Ἡ συντάκτης του σημειώνει μεταξύ τῶν ἄλλων: **«Κατά τή διάρκεια τῆς μακρᾶς προεκλογικῆς περιόδου ἀπουσίασε ὁποι-**

αδήποτε ἀναφορά γιά τήν προστασία τῶν ζῶων καί τή λήψη μέτρων γιά νά βελτιωθεῖ ἡ ἀθλία εἰκόνα τῶν κακοποιήσεων, πού ἐκθέτει τή χώρα μας διεθνῶς καί προσβάλλει κάθε ἄνθρωπο πού σέβεται τόν ἑαυτό του...»

.... **Ἐπί τέλους! Ἡ Ἑλλάδα δέν μπορεῖ νά τείνει νά εἶναι χειρότερη ἀπό βαλκανικές χώρες, πού εἶχαν τεράστιο πρόβλημα καί προσπαθοῦν νά τό ἀντιμετωπίσουν. Δέν γίνεται κάθε μέρα περιστατικά βίας καί θανάτωσης ζῶων νά μᾶς κάνουν νά ντρεπόμαστε. Ἡ πολιτική ἔχει τήν εὐθύνη νά ἀλλάξει αὐτή ἡ εἰκόνα τῆς βαρβαρότητας. Καί οἱ πολιτικοί ὄλων τῶν κομμάτων ἄς κριθοῦν καί γι' αὐτό τό σοβαρό θέμα...»**

- Στ' ἀλήθεια! Εἶναι τό θέμα τοῦ τραυματισμοῦ ἐνός ζῶου τόσο βάρβαρο, ὥστε νά ξεπερνᾷ τή **φρικτῆ βαρβαρότητα,** πού ὀπλίζει τά ἰατρικά ἐργαλεῖα νά σφάζουν καθημερινά 900 ζωντανά παιδιά μέ τίς ἐκτρώσεις; Σιγά-σιγά ἡ ὄλη εὐαισθησία τῶν Ἑλλήνων θά ἐξαντληθῆ στόν πόνο ἐνός ζῶου, ἐνός ἀγριόσκυλου, ἐνός λύκου, ἐνός φιδιοῦ!

- Ὅσο γιά τά παιδιά, τά ἀγγελουδία πού ἐτοιμάζονται μέσα στή μητρική σκηνή τους γιά τό **φερούγισμα** τῆς ζωῆς, αὐτά εἶναι γιά... πολτοποίηση!

- Καλή εἶναι, κ. Μηστογάκη, ἡ σκέψις

Ὅσοι μποροῦν, ἄς στείλουν τά 10 εὐρώ καί γιά τό 2023

Οἱ φίλοι ἀναγνώστες ἄς στείλουν τή συνδρομή (10 εὐρώ) καί γιά τό ἔτος 2023.

- Στό λογαριασμό:

0026.0236.39.0100353548 EURO BANK.

IBAN: GR 7902602360000390100353548

- Στό λογαριασμό:

123002002008865 ALPHA BANK.

IBAN: GR 120140 1230 1230 0200 2008 865

- Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι: **«Βαπτιστής», Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

- Τοῦ ἐξωτερικοῦ τό ἔμβασμα στό ὄνομα **«Βαπτιστής»** (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

Τηλ.: 2103212713 - 2103212107.

σας για Ίδρυσι **Υπουργείου Οικογενείας**. Άλλα πρώτα πρέπει να κλείσουν τὰ σφαιρεία τῆς παιδοποιίας (ἀμβλώσεις-ἐκτρώσεις). Φοβόμαστε, ὅτι θὰ σᾶς προλάβουν οἱ «ζωόφιλοι». Θὰ ἀπαιτήσουν ἴδρυσι Υπουργείου προστασίας σκυλιῶν καὶ φιδιῶν.

• Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς λυπηθῆ γιὰ τὸ κατάντημά μας!

**Τουρίστας; Περάστε!
Γιατρός; Μείνετε, ἀλλά ἄστεγος!**

Ἦ οἱ φανταζόταν, ὅτι οἱ καλοκάγαθοι **νησιῶτες** (ὄχι φυσικά ὄλοι) θὰ γίνονταν τόσο σκληροί, ὥστε νὰ ὑποδέχονται ὅλους τοὺς τουρίστες (ἀνάμεσα τούς καὶ ἀλητοτουρίστες) τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ τουρισμοῦ, καὶ νὰ κλείνουν τίς πόρτες στό **γιατρό** ἢ τὸ δάσκαλο, πού διορίζονται γιὰ ἱατρικούς καὶ παιδαγωγικούς λόγους στό νησί τους;

• Κάποτε τὰ νησιά μας εἶχαν ὠραίες παραδόσεις. Τώρα τὰ περισσότερα ἔχουν πολλά καὶ τεράστια κτίσματα, τὰ λίγα νό-

μιμα, τὰ πολλά αὐθαίρετα. Τὰ ἔχουν γιὰ «φιλοξενία» **ὀργίων**. Γιὰ τὸ γιατρό, πού εἶναι ἀπόλυτα ἀπαραίτητος καὶ γιὰ τοὺς μονίμους κατοίκους καὶ γιὰ τοὺς πάσης φύσεως τουρίστες, ἰσχύει τὸ «*Οὐκ ἦν αὐτῶ τόπος ἐν τῷ καταλύματι*» (Λουκ. β'7).

• Σέ πολλά νησιά μας ἐνθρονίστηκε ὁ **θεὸς «Μαμωνᾶς»**. Χρῆμα νὰ ρέη, καὶ ἄς προέρχεται ἀπὸ τὴν ὅποιαδήποτε πηγή.

• Ἐπειδὴ καὶ τὰ θανατηφόρα ἀτυχήματα ἔχουν ἀυξηθῆ ἐπικίνδυνα τὸν τελευταῖο καιρὸ, ἐπειδὴ φτάσαμε στό σημεῖο, κάθε νησί νὰ ἔχη ἓνα μόνο ἀσθενοφόρο καὶ νοσοκομεῖο χωρὶς γιατροὺς ὄλων τῶν ἐιδικότητων, νομίζουμε, πὼς ἡ κρατικὴ μέριμνα, τὸ Υπουργεῖο Ὑγείας καὶ ἄλλοι φορεῖς ὀφείλουν νὰ λάβουν θαρραλέα μέτρα. Τί θὰ πείραζε π.χ. νὰ **ἐπιστρατεύση** τὸ κράτος διαμερίσματα ἢ καὶ δωμάτια ἐξωπλισμένα, γιὰ τὴ διαμονὴν γιατρῶν καὶ λοιπῶν ὑγειονομικῶν;

• Ἐνα νησί, πού φιλοξενεῖ μέχρι καὶ 500.000 ξένους τὸ χρόνο, γιὰ νὰ μὴν ὑποχρεωθῆ νὰ φιλοξενῆ τοὺς **διακόνους τῆς ὑγείας**;

**Πᾶμε κατασκίνωσι
Στὴν Περαχώρα-Λουτρακίου**

